STAFETTEN

”Min lange vej til en Pointer”

Dyr har altid været en del af mit liv, vi havde hund hjemme, ganske vist en puddelhund, men jeg begyndte også tidligt at interessere mig for bondens heste. Som 16-17 årig var jeg også ofte at finde på riffelbanen.

I 1960 kom jeg i lære som bager, og havde eftermiddagsjob på en metalfabrik, for at spare op til en hest. Det var naturligt for mig at aftjene værnepligten i Gardehusar-regimentet, og derefter kunne jeg købe min egen hest. Jeg red military i mange år og var med til at vinde DM for hold i 1968. Derefter var det ridebane-springningen, der tog over, både i ind- og udland. Det blev til en 4. plads ved DM, for øvrigt med den sam-me hest som jeg red military på.

Min kone Elsebeth mødte jeg indenfor ridesporten, hvor hun også var konkurrencerytter i både dressur og springning. Vi har også begge på skift deltaget i bestyrelsesarbejdet i Rideklubben.

En rytterkammerat fik mig med på jagt, og i 1973 fik jeg min første jagthund, en tysk korthåret hønsehund. Derefter blev det en tysk ruhåret, men drømmen har nu altid været en pointer. Samme kammerat fik mig i gang inden for travsporten. Jeg fik hurtigt amatørlicens, og det er blevet til mange travheste, rejser, sejrer og et amatørchampionat på Charlottenlund Travbane i 1979.

I 1975 fik vi en søn, Philip, han er blevet godt påvirket hjemmefra, hvad hesteinteressen angår. Han fik tidligt en pony. Da han også har arvet vores konkurrencegen, fortalte vi ham, at hvis han ville drive det til noget, så var ponyen ”kun til låns”, da han jo hurtigt voksede fra den. Ponyen blev skiftet ud med stor hest og en mere. Så var det ikke tid til travsporten mere. Elsebeth hjalp med pasningen af hestene og jeg stod for træningen på springbanen. Snart kørte vi rundt i hele landet, Norden og Europa med heste i lastbilen til springstævner. Han nåede at vinde DM 3 gange som junior/ungrytter i årene fra 1991-1996. I dag bor han i Tyskland og lever af sin store interesse for heste.

En annonce i avisen fik mig til Nordjylland og jeg kom hjem med Lucy – en pointer – jeg kan desværre intet om dens afstamning. Lucy fik en hjerneblødning og måtte aflives. Sideløbende havde vi tyske jagtterrier, en kanon rævehund.

En ny jagthund skulle findes inden jagtsæsonen startede og en annonce med en ung hanhund, pointer på Fyn var til salg. På vej til sønnen i Tyskland kørte vi mod Søndersø og Arne Larsen bød velkommen, og ja, vi kendte jo hinanden fra travet. Vi fik kigget på hunde og faldt for unghundens far, Dansk Dynasty Wildman, men han var jo ikke til salg sagde Bodil. Alle gik i tænkeboks, mens vi kørte til Tyskland, og på vejen retur til Sjælland havde vi ”Wilder” med hjem i bilen. En rigtig dejlig jagthund.

I efteråret 2004 ville skæbnen at vi kørte til Sydsjælland, for at se DM for stående hunde. Det var godt nok spændende at se på, og Elsebeth siger ”skal vi ikke prøve det?”. Jeg ringer til Arne Larsen for at høre, hvor vi evt. kan finde en hvalp. Svend Buchhave havde netop fået et kuld og i december 2004 fik vi Metrinelunds Mitzi. Hun var for øvrigt vores første hvalp. Jeg har ikke haft tålmodighed, og altid lige manglet hunden til jagtsæsonen, men Elsebeth ville, at det skulle være en hvalp.

Og hvilke oplevelser vi fik med hende. I vinteren 2006 var vi til markprøvetræninger hos Hans Kurt, og den første officielle markprøve vi deltog i, var til Hovedprøven i Knabstrup. Om fredagen fulgtes jeg en del af tiden med Jens Have og Niels Ovesen, og de var utrolig hjælpsomme. Mitzi fik 1. Præmie. Og så var der mange, der fortalte at så kunne vi jo stille op i UKK om lørdagen. Hvad betyder det? Spurgte vi. Vi var jo helt nye indenfor denne sport. Vi stillede op i UKK, alle var meget hjælpsomme og Mitzi blev 1. Vinder. Sikke en oplevelse og så alle de pokaler og præmier til festen om aftenen.
Mitzi fik mange fine præmier på udstilling med Elsebeth, men jeg kunne desværre ikke styre hende på marken.

Min gamle jagthund ”Wilder” stod til udskiftning og ved Vintermødet 2007 snakkede jeg med Arne Larsen, og han ville gerne bruge ham til et kuld hvalpe, så han fik ham med hjem. Men desværre nåede ”Wilder” ikke at blive far, for han måtte til de ”evige jagtmarker”. Ved dette Vintermøde snakkede jeg også med Svend Buchhave, om at jeg skulle bruge en ny jagthund. Han havde da en, som vi kunne se på. Det endte med at Metrinelunds Boye kom med hjem til Sjælland. Han er jo efterhånden kendt som ”Hubertus-hunden”, så den 5. oktober 2009 skal vi helst gøre det så godt, så vi får chance for at forsvare mesterskabet den 12. oktober 2009.

Vi måtte prøve med en ny hvalp, og i 2007 var vi heldige at få en efter Erik Danielsen’s Idimum Tia og Svend Buchhaves Pan, Takese Erika (Eika). Hun var noget nemmere at dressere end Mitzi og hun fik da også 1. præmie inden vi skulle til Hovedprøve i 2008 på Fyn. Det gik jo helt fantastisk, 1. Vinder i UK fredag og så vandt hun UKK om lørdagen. Det var faktisk meget mere spændende end første gang, for nu vidste vi lidt mere om det, og så det, at hun skulle slå flere hunde ud, før hun var den bedste i finaleslippet. Der havde vi vist også lige heldet med os. Så denne gang havde vi endnu flere af de flotte pokaler og præmier med hjem.

Jeg har også været på flere apporteringsprøver med disse 3 pointere, alle gange bestået. Vi har nogle gode træningsaftener sammen med DISK og DGSK.

I oktober 2008 var vi til Derby i Sverige og nåede finaleslippet, mod Heegårds V. Lill, men manglede des-værre en fugletagning.

Og så har vi jo lige deltaget i Derby 2009. Takese Erika blev en flot 3. Vinder, og det er jo ingen skam at blive slået ud af en dobbelt derby-vinder. På trods af det flotte solskinsvejr er jeg sikker på, at Erik Danielsen fandt en lille sky, hvorfra han kunne glædes over sit opdræt.

Næste store opgave bliver Dansk Pointer Klubs vinderprøve i Vildbjerg. Og mon det så ikke snart er ved at være tid til en ny hvalp.

Tænk at jeg skulle være så mange år om, at opdage denne dejlige sport.

Tak til alle for mange dejlige timer sammen med Jer.

Villy Lovén